



Kommunikationsverket

Marknadsöversikt

3/2009

Prisnivån på teletjänster i Finland 2008



Marknadsöversikt 3/2009

Prisnivån på teletjänster i Finland 2008

24.11.2009

INNEHÅLL

1. SAMMANDRAG	2
2. INLEDNING	3
2.1 Utredningens bakgrund och avgränsningar	3
2.2 Bakgrundsmaterial som har använts i utredningen	4
2.3 Index som används i utredningen och beräkandet av dem	5
2.4 Törnqvists prisindex	7
2.5 Beräknade index i jämförelse med den allmänna prisutvecklingen	7
3. DEN ALLMÄNNA EKONOMISKA UTVECKLINGEN OCH TELETJÄNSTERNA	9
3.1 Utvecklingen av Finlands ekonomi	9
3.2 Teleföretag och utbudet av teletjänster	12
4. UTVECKLINGEN AV PRISNIVÅN PÅ TALTELEFONITJÄNSTER	14
4.1 Taltelefoni- och meddelandetjänster i mobilnätet	16
4.2 Taltelefonitjänster i det fasta nätet	16
5. PRISUTVECKLINGEN PÅ DATAÖVERFÖRINGSTJÄNSTER	18
5.1 Dataöverföringstjänster i mobilnätet	20
5.2 Dataöverföringstjänster i det fasta nätet	21
5.3 Uppföljning av priserna enligt prislista för bredbandstjänster	22
6. UTVECKLINGEN AV PRISNIVÅN PÅ TELETJÄNSTER	25
6.1 Utvecklingen av prisnivån på teletjänster 2007–2008	25
6.2 Jämförelse av resultaten med tidigare år	26

1. SAMMANDRAG

Prisnivån på teletjänster i Finland 2008 är en av Kommunikationsverket utförd utredning av förändringar i prisnivån på teletjänster mellan åren 2008 och 2007. Utredningen omfattar de teletjänster som hushållen i Finland använde mest. Enhetspriserna för de olika teletjänsterna har beräknats genom att dividera den summa som använts för en viss tjänst med den ifrågavarande tjänstens volym, exempelvis samtalsminuterna. På det här sättet representerar enhetspriserna hushållens faktiska avgifter för olika teletjänster.

Hushållen använde sammanlagt litet över en och halv miljard euro på teletjänster år 2008, dvs. cirka fem procent mer än år 2007. Utredningen täcker ungefär 95 procent av teletjänsterna för hushållskunder. De minsta teleföretagen har lämnats utanför utredningen.

Enligt utredningen ökade de nominella priserna på teletjänster som helhet betraktat med cirka två procent år 2008 jämfört med år 2007. De nominella priserna på taltelefonitjänster ökade med ett par procent och de nominella priserna på dataöverföringstjänster med ungefär en procent. De motsvarande reella priserna sjönk däremot med omkring två till tre procent, dvs. prisnivån på teletjänster steg långsammare än de övriga konsumentpriserna.

Över 60 procent av den summa som hushållen använde på teletjänster hänförde sig till taltelefoni- och meddelandetjänster i mobiltelenätet. Prisnivån på de här tjänsterna sjönk nominellt med omkring tre procent. Däremot ökade prisnivån på de övriga tjänsterna som omfattades av utredningen. Särskilt prisnivån per minut på taltelefonitjänster i det fasta nätet ökade kraftigt.

Den största förändringen i fördelningen av konsumtionen skedde mellan dataöverföringstjänster i mobilnätet och taltelefonitjänster i det fasta nätet. Andelen dataöverföringstjänster i mobilnätet mer än fördubblades från cirka två procent år 2007 till drygt fyra procent år 2008. Däremot minskade andelen taltelefonitjänster i det fasta nätet från knappt femton procent till tolv procent.

2. INLEDNING


Utredningen Prisnivån på teletjänster i Finland 2008 innehåller uppgifter om utvecklingen av prisnivån på de teletjänster hushållen använde år 2008. Uppgifterna jämförs med år 2007. Detta är den första utredningen som Kommunikationsverket gjort om prisnivån på teletjänster. Den utgör en fortsättning på kommunikationsministeriets tidigare utredningar om priserna och prisnivån på teletjänster.

Utredningen är uppbyggd så att de följande avsnitten presenterar bakgrundsmaterialet till utredningen, det index som tillämpas i utredningen samt det sätt på vilket indexet har uträknats. Det tredje kapitlet innehåller en jämförelse av utvecklingen av telekommunikationsbranschen i förhållande till den allmänna utvecklingen av Finlands ekonomi. Vidare granskas de inkomster som hushållen har till sitt förfogande samt hushållens telekommunikationsutgifter. Till sist presenteras företag som erbjuder teletjänster i Finland. Det fjärde och femte kapitlet handlar om index och utvecklingen av prisnivåerna år 2008 så att i kapitel fyra granskas utvecklingen av prisnivån på taltelefonitjänster och i kapitel fem på dataöverföringstjänster. I kapitel sex betraktas utvecklingen av prisnivån på teletjänster som helhet sett.

2.1 *Utredningens bakgrund och avgränsningar*

Syftet med utredningen av prisnivån på teletjänster är att utreda prisnivån på de teletjänster som hushållen i Finland använder och utvecklingen av prisnivåerna jämfört med tidigare år. Till utredningen har valts de teletjänster som hushållen i Finland använde mest. De teletjänster som företags- och sammanslutningskunder använder har avgränsats utanför utredningen. De teletjänster som finländarna använder utomlands ingår inte heller i utredningen. För utredningens ändamål har Kommunikationsverket samlat in av teleföretagen ett heltäckande material som beskriver företagets nyckeltal, exempelvis uppgifter om intäkter och antalet anslutningar.

De i utredningen beräknade prisindexen beskriver utvecklingen av de priser som konsumenterna betalar i verkligheten och inte utvecklingen av priserna i teleföretagens prislistor. Utredningen uppger alltså inte på vilket sätt priset på en tjänst från ett enskilt företag har utvecklats utan den allmänna utvecklingen av prisnivån på en viss tjänst. De index som har beräknats i utredningen tar också i beaktande den inverkan som olika



erbjudanden har på de priser som konsumenterna betalar för teletjänster. Vidare har man i utredningen utnyttjat prisuppgifter som insamlats från offentliga källor.

Detta är den första utredningen som Kommunikationsverket gjort om prisnivån på teletjänster och den baserar sig på kommunikationsministeriets tidigare undersökningar av priserna på teletjänster i Finland. Kommunikationsministeriet utgav undersökningen *Prisnivån på teletjänster i Finland föregående gång* år 2008 och den gällde prisnivån och utvecklingen av prisnivån på teletjänster år 2007. Kommunikationsministeriet har utgett undersökningar om prisnivån på teletjänster sedan år 1992.

De prisindex som beräknats i utredningen jämförs med tidigare prisnivåindex för teletjänster som kommunikationsministeriet har utgett till de delar som det är möjligt. Teletjänster som kan jämföras är taltelefonitjänster i mobilnätet samt priserna på taltelefonitjänster i det fasta nätet och mobilnätet som helhet betraktat. Jämförelsen presenteras i stycke 6.2.

2.2 Bakgrundsmaterial som har använts i utredningen

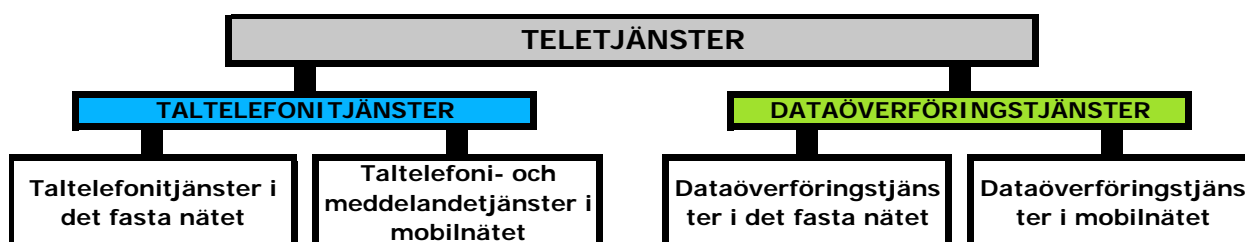
Ett heltäckande bakgrundsmaterial om de olika tjänsterna har samlats in för utredningen. Materialet innehåller uppgifter om teleföretagens antal abonnemang och användningsmängder samt intäktsuppgifter. Materialet är uppdelat enligt följande teletjänster: taltelefonitjänster i det fasta nätet, bredbandstjänster i det fasta nätet, textmeddelandetjänster i mobilnätet, multimedie-meddelandetjänster i mobilnätet, taltelefonitjänster i mobilnätet, bredbandstjänster i mobilnätet, dvs. så kallade mobila bredbandstjänster, och övriga dataöverföringstjänster i mobilnätet. I antalet anslutningar beräknat täcker bakgrundsmaterialet minst 90 procent av utbudet av respektive tjänst i Finland.

Förutom informationen som frågats av teleföretagen har man för utredningen samlat in uppgifter om detaljpriserna på fasta och trådlösa bredbandsanslutningar från teleföretagens offentliga prislistor. Prisuppgifter för bredbandsanslutningar har insamlats regionalt från tio landskap. De regionala prisuppgifterna har samlats in enligt en standardiserad adress så att tio områden utgående från postadressen har valts för prisuppgiften. Prisuppgifterna har i regel samlats in från prislistorna för tre teleföretag i varje område. Prisuppgifterna har delats upp enligt fem hastighetsklasser så att överföringshastigheten i bredbandsanslutningen är dubbelt snabbare jämfört med föregående hastighetsklass.

Prisjämförelsen omfattar teleföretagens bredbandsanslutningar med den förmånligaste månadsavgiften som uppfyller minimikraven för respektive hastighetsklass. Prisuppgifterna för bredbandsanslutningar som har samlats in från officiella källor behandlas i stycke 5.3.

2.3 Index som används i utredningen och beräkandet av dem

För utredningen har beräknats sammanlagt sju index. Dessa index har uppdelats på tre nivåer. På den högsta nivån är ett index som beskriver prisnivån på teletjänster som helhet. En nivå nedåt ligger index som beskriver prisnivån på taltelefoni- och meddelandetjänster samt prisnivån på dataöverföringstjänster. Den understa indexnivån består av index som beskriver prisnivåerna på taltelefonitjänster i det fasta nätet, taltelefonitjänster i mobilnätet, dataöverföringstjänster i det fasta nätet och dataöverföringstjänster i mobilnätet. Prisindexet på den övre nivån har alltid beräknats från utgångsvärdena som utgörs av enhetspriserna per tjänst och vikterna per tjänst.



Figur 1: Indelningen av teletjänster i grupper som tillämpas i utredningen

För beräkning av indexen har tillämpats Törnqvists prisindex¹. Törnqvists prisindex är en teoretisk beräkningsmodell som syftar till att beskriva förändringar i prisnivån vid en viss tidpunkt och på vissa nyttigheter i förhållande till prisnivån för en på förhand fastställd prisnivå vid bastidpunkten.

Enhetspriserna per tjänst har beräknats för Törnqvists prisindex så att teleföretagens sammanlagda intäkter för en bestämd tjänst divideras med teleföretagens användarmängder för ifrågavarande tjänst, exempelvis samtalsminuter. Med andra ord har ett s.k. monopol företag bildats för att beräkna enhetspriserna per tjänst och ett enhetspris har beräknats för monopolföretagets teletjänst.

Enhetspriserna per tjänst för taltelefonitjänster i det fasta nätet och mobilnätet grundar sig på minutpriset för samtal. Det inkluderar samtliga samtalskostnader som t.ex.

¹ Indexet kallas också för Divisia-Törnqvist-prisindex eller Divisia-prisindex.

månadsavgifter, samtalsavgifter och öppningsavgifter. Enhetspriset för textmeddelande- (SMS) och multimediedelningstjänster (MMS) baserar sig på styckepriset på meddelandet som omfattar alla avgifter i samband med tjänsten, exempelvis meddelandeavgifter och eventuella månadsavgifter. Månadspriset för anslutningen utgör prisenheten för dataöverföringstjänster i det fasta nätet och mobila bredbandstjänster i mobilnätet. Enhetspriset för de övriga dataöverföringstjänsterna i mobilnätet baserar sig på det användarspecifika priset. Enhetspriserna för de uppräknade dataöverföringstjänsterna omfattar samtliga avgifter i samband med tjänsterna, exempelvis öppningsavgifter, månadsavgifter och tjänstespecifika avgifter.

Vid beräkning av indexen har de tjänstespecifika indexvärdena viktats med de tjänstespecifika helhetsintäkterna vid basårspunkten. Genom viktningen beaktas de olika tjänsternas ekonomiska betydelse för konsumenterna. I prisindexen som beräknats för de olika tjänsterna läggs större vikt på priset på tjänster som ger större intäkter. Vid beräkning av exempelvis totalprisindexet på teletjänster får priserna på tjänster i mobilnätet större vikt än priserna på tjänster i det fasta nätet eftersom intäkterna från tjänster i mobilnätet är större än intäkterna från tjänster i det fasta nätet.

Vid beräkning av indexen tillämpas s.k. kedjeindexering, dvs. prisnivåerna jämförs under på varandra följande beräkningstidpunkter. Ett kalenderår används som intervall för beräkningstidpunkterna. I utredningen jämförs utvecklingen av prisnivån för år 2008 med prisnivån för år 2007. Värdet på prisindexet år 2007 blir sålunda 100 för alla index som beräknas.

2.4 Törnqvists prisindex

Prisindex används för att beskriva prisändringar vid en viss tidpunkt i jämförelse med en bestämd bastidpunkt. Det enklaste indexet är ett index som jämför medelpriserna under två tidsperioder med varandra. Indexen ger inte en absolut bild av den verkliga prisförändringen, men det är möjligt att få en tillräckligt exakt uppfattning om utvecklingen av prisnivån med hjälp av dem. Till utredningen har valts Törnqvists prisindex som kan presenteras på följande sätt²:

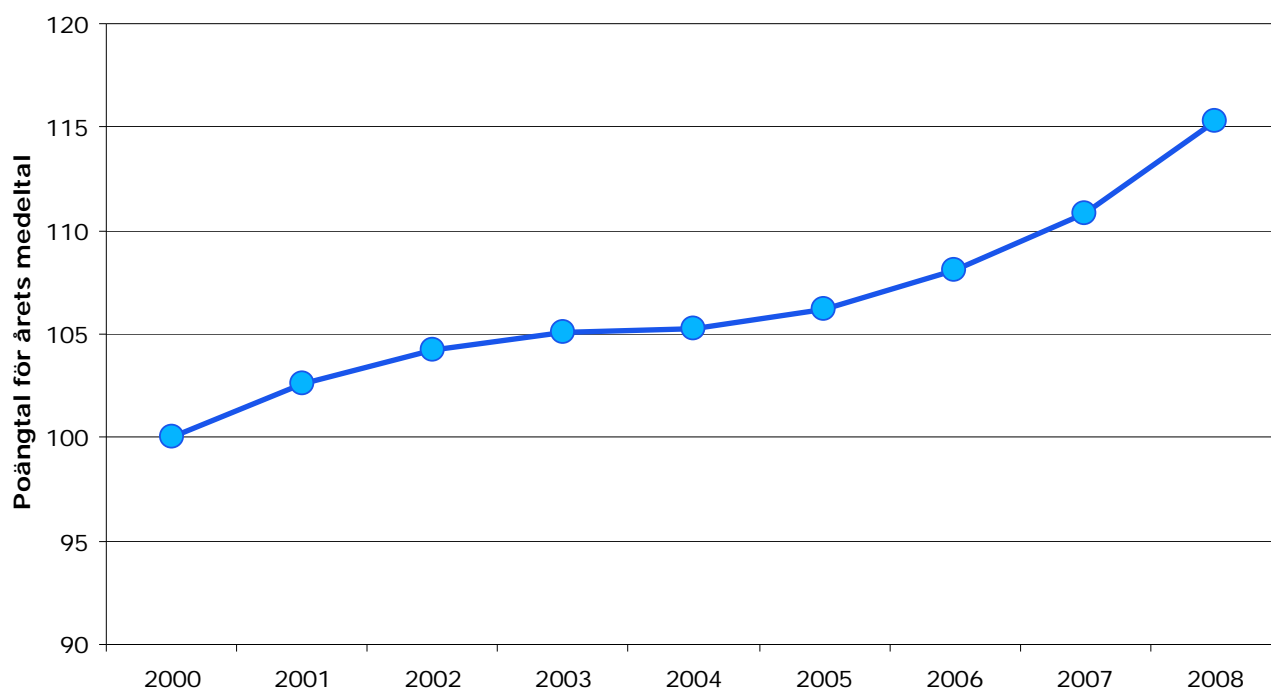
$$P^T(p^1, x^1, p^0, x^0) = \prod_{n=1}^N (p_n^1 / p_n^0)^{(s_n^0 + s_n^1)/2},$$

där p_n^t är priset på produkten, x_n^t mängden av produkten n och s_n^t produkten n :s viktvärde vid tidpunkten t , när $t = \{0, 1\}$ och $n = 1, \dots, N$. Viktvärdet är allmänt fastställt så att $s_n^t = p_n^t x_n^t / p^t x^t$, när $n = 1, \dots, N$, och $\sum_{n=1}^N s_n^t = 1$.

2.5 Beräknade index i jämförelse med den allmänna prisutvecklingen

Förutom prisindex som beräknats med nominella priser har också teletjänsternas reella prisnivå och utvecklingen av prisnivån beräknats för undersökningen. Den reella prisnivån beskriver priset på teletjänster i jämförelse med den allmänna prisnivån och utvecklingen av den. Statistikcentralens konsumentprisindex har tillämpats vid beräkandet av priserna. De reella prisnivåerna fås genom att dividera respektive bransch eller totalindex som beräknats i undersökningen med värdet på konsumentprisindexet. Som jämförelsepunkt i utredningen används utvecklingen av konsumentpriserna år 2008 jämfört med prisutvecklingen år 2007. År 2008 ökade konsumentpriserna i genomsnitt med cirka fyra procent jämfört med priserna år 2007.

² Balk, Bert M. (2008): Price and Quantity Index Numbers: Models for Measuring Aggregate Change and Difference, Cambridge University Press.



Figur 2: Konsumentprisindex åren 2000–2008 (år 2000=100, Källa: Statistikcentralen).

3. DEN ALLMÄNNA EKONOMISKA UTVECKLINGEN OCH TELETJÄNSTERNA

Teleföretagen uppvisade en mycket jämn ekonomisk utveckling åren 2007 och 2008 och den globala lågkonjunkturen under andra hälften av år 2008 har inte haft någon nämnvärd inverkan på de finländska teleföretagens ekonomiska ställning. Utvecklingen av företagens omsättning och deras lönsamhet var relativt stabil. Lågkonjunkturen i den globala ekonomin återspeglades i första hand på aktiemarknaden, där börskurserna för de finländska teleföretagen sjönk i slutet av år 2008 i kölvattnet på den globala nedgången av börskurserna.

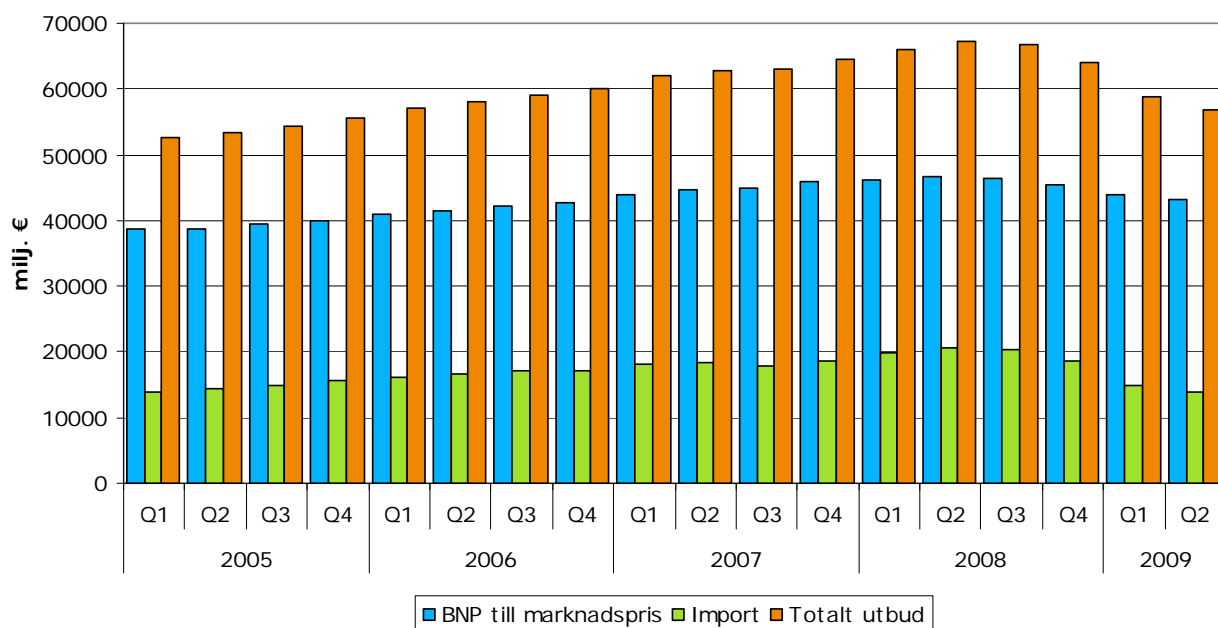
Introduktionen av mobila bredbandstjänster på marknaden i slutet av år 2007 medförde den största förändringen i konsumtionsbeteendet på dataöverföringsmarknaden för teletjänster. Konsumenterna tog snabbt till sig den nya tjänsten och vid utgången av år 2008 hade finländarna redan nästan en halv miljon mobila bredbandsanslutningar. Utvidgningen av 3G-nätet och ökningen av antalet 3G-terminaler bidrog också till att öka användningen av dataöverföringstjänster via mobiltelefonen. Samtidigt uppvisade antalet fasta bredbandsanslutningar en liten nedgång under år 2008. Vid utgången av år 2008 var antalet fasta bredbandsanslutningar i Finland ungefär en och en halv miljon. Dataöverföringstjänsterna i mobilnätet ökade från cirka 10 procent av den totala omsättningen för dataöverföringstjänster till 17 procent under år 2008.

År 2008 var konkurrensen om kunderna hård på marknaden för taltelefonitjänster i mobilnätet, då mobiloperatörerna erbjöd sina kunder samtalsförmåner och paketerbudanden i sina kampanjer. Däremot fortsatte taltelefonitjänster i det fasta nätet att minska i betydelse för hushållen vilket tog sig uttryck särskilt i en nedgång i antalet ringda samtalsminuter under år 2008.

3.1 Utvecklingen av Finlands ekonomi

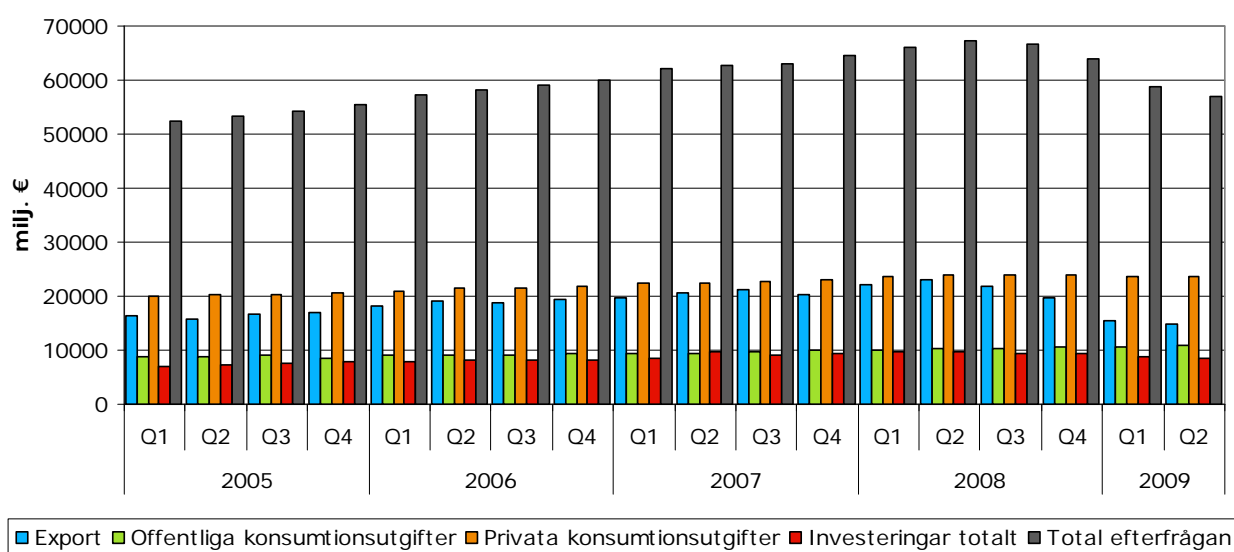
Finlands ekonomi växte under nästan hela 2000-talet fram till senare hälften av 2008 tills effekterna av den globala ekonomiska lågkonjunkturen började återspeglas även i Finlands ekonomi. Genom att betrakta servicebalansen i nationalräkenskaperna med hjälp av utbud och efterfrågan är det möjligt att i konjunkturstatistiken upptäcka en vändpunkt i utvecklingen av Finlands ekonomi under det tredje kvartalet 2008. Av huvudkomponenterna i utbudet uppvisade bruttonationalprodukten och importen en nedgående trend.

Bruttonationalprodukten som beräknats för hela året uppvisade dock en tillväxttakt på en procent understödd av den positiva ekonomiska tillväxten under det första halvåret.



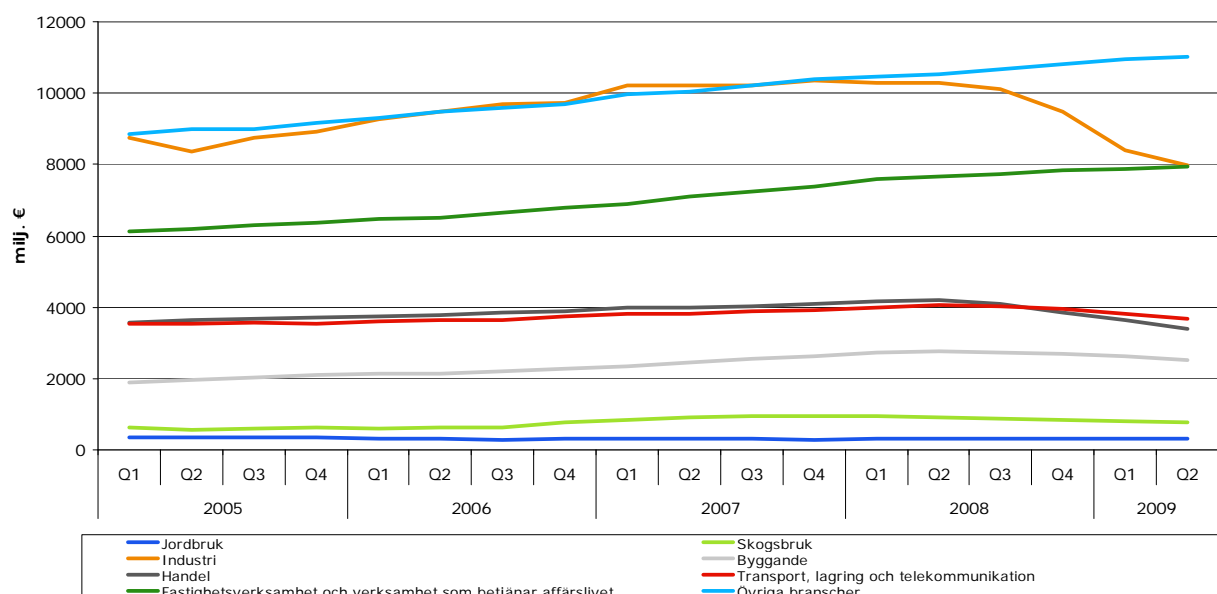
Figur 3: Finlands försörjningsbalans, utbudet kvartalsvis fr.o.m. 2005 (källa: Statistikcentralen, kvartalsbokföring).

Av de fyra huvudkomponenterna i efterfrågan sjönk exporten, dvs. efterfrågan i utlandet på samma sätt som importen på utbudssidan. De övriga huvudkomponenterna inom efterfrågan, dvs. privat efterfrågan, offentlig efterfrågan och investeringar förblev på en så gott som oförändrad nivå. Den viktigaste av dem med tanke på teletjänster är privat efterfrågan som utgör den största delen av teleföretagens omsättning. Privat efterfrågan omfattar såväl hushålls- som företagskundernas efterfrågan. Privat efterfrågan har förblivit nästan oförändrad trots den allmänna ekonomiska lågkonjunkturen, vilket har reflekterats i teleföretagens fortsatt starka balansräkningar.



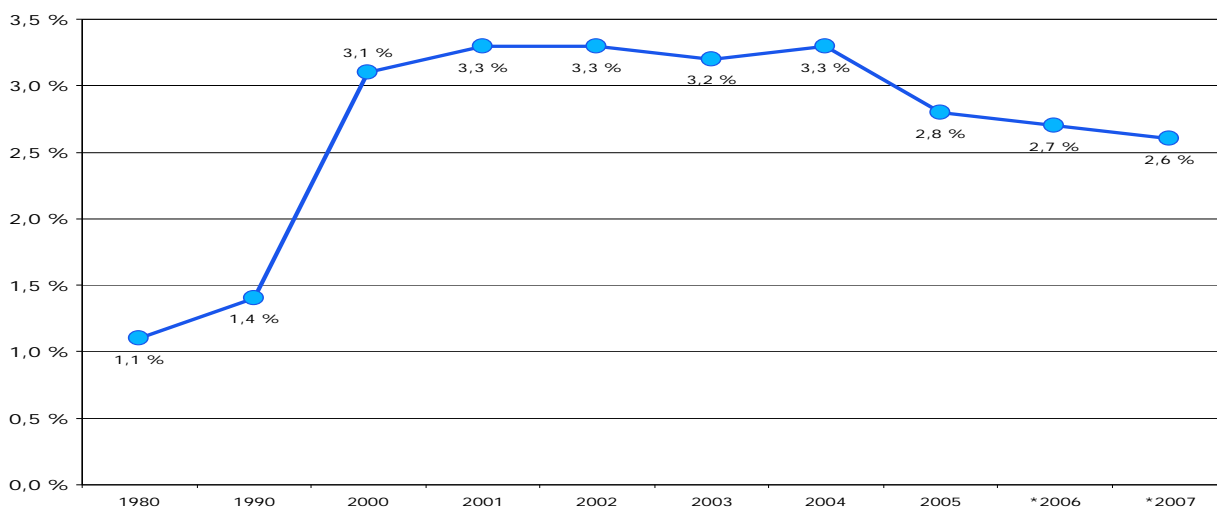
Figur 4: Finlands försörjningsbalans, utbudet kvartalsvis fr.o.m. 2005 (källa: Statistikcentralen, kvartalsbokföring).

Av huvudbranscherna som bidrar till bruttonationalprodukten har förändringarna i branschen "transport, lagring och telekommunikation", som även omfattar teletjänster, varit lindriga i jämförelse med till exempel industribranschen, vars värde sjönk snabbt när den globala lågkonjunkturen fick sin början. Utvecklingen av Finlands ekonomi har alltså varit mycket stabil med tanke på teletjänsterna eftersom tyngdpunkten i efterfrågan på och utbudet av dem ligger på hemmamarknaden och produkterna till sin karaktär snarare är vardagliga konsumtionsprodukter än sällanköpsvaror. Effekter av lågkonjunkturen har inte synats särskilt mycket i teletjänsterna i jämförelse till exempel med industribranschen vars produktion till en omfattande del går på export och produkterna i stor utsträckning är sällanköpsvaror.



Figur 5: Värdeökningar inom branscher kvartalsvis fr.o.m. 2005 (källa: Statistikcentralen, kvartalsbokföring)

Det har inte skett några stora förändringar i hushållens inkomster, vilket har varit viktigt med tanke på användningen av teletjänster. Hushållens realinkomster ökade med två procent år 2008. Av hushållens utgifter har litet under tre procent använts för telekommunikationsutgifter under de senaste åren. Enligt de senaste uppgifterna från Statistikcentralen använde hushållen 865 euro om året på telekommunikation år 2006. Trots att telekommunikationens andel av hushållens utgifter uppvisar en liten procentuell minskning under de tre senaste åren, har summan som används dock förblivit stabil.




Figur 6: Telekommunikationens andel av hushållens utgiftsstruktur (källa: Statistikcentralen, Nationalräkenskaper).

3.2 Teleföretag och utbudet av teletjänster

De tre största teleföretagen i Finland i omsättningen mätt är TeliaSonera Finland Oyj (TeliaSonera), Elisa Abp (Elisa) och DNA Oy (DNA). De är också de enda teleföretagen som erbjuder hushållen geografiskt täckande tjänster i mobilnätet och det fasta nätet till stor del genom sina egna kommunikationsnät. Det finns omkring 25 regionala teleföretag i Finland som tillsammans bildar Finnet-gruppen och som äger det regionala fasta telefonnätet inom sina verksamhetsområden. Företagen i Finnet-gruppen saknar ett eget mobilnät men flera av dessa företag erbjuder förutom tjänster i det fasta nätet också tjänster i mobilnätet genom att agera tjänsteleverantör i mobilnätföretagens nät. Andra viktiga teleföretag som äger egna fasta nät är AinaCom Oy och TDC Oy (TDC) vilka även erbjuder mobiltjänster.

Det är i första hand TeliaSonera, Elisa och DNA som erbjuder bredbandstjänster nästan i hela Finland. Dessa tre teleföretag förfogar också över ett geografiskt heltäckande stamnät som är nödvändigt för leverans av riksomfattande tjänster. Även teleföretagen i Finnet-gruppen har tillgång till ett geografiskt heltäckande stamnät.

Det största företagsarrangemanget inom teleföretagssektorn i Finland under åren 2007 och 2008 var att DNA-koncernen bildades till en riksomfattande telekommunikationskoncern i början av juli 2007. DNA grundades av Finnet Oy:s riksomfattande affärsverksamheter och teleoperatörsaffärsverksamheterna för teleföretagen Päijät-Hämeen Puhelin Oyj, Oulun Puhelin Oyj, Lännen Puhelin Oy, KPY Palvelut Oy och Satakunnan Puhelin Oy som tidigare ingick i Finnet-gruppen. Lohjan Puhelin Oy övergick till koncernen till följd av aktieköp i maj 2007.



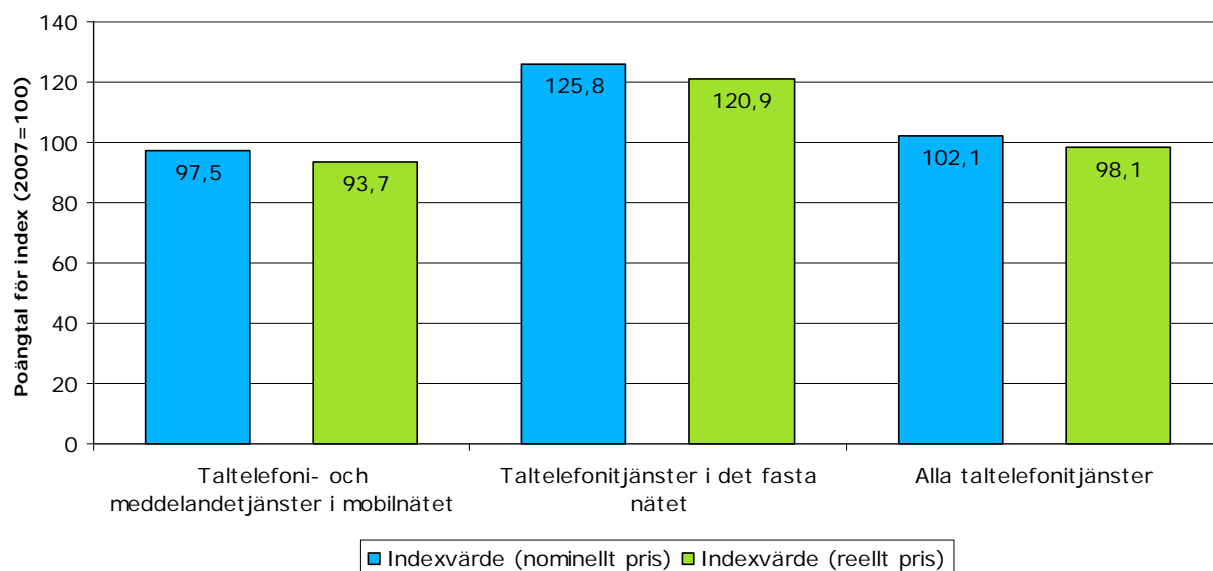
Det finns omkring tio stora mobilnätsföretag eller tjänsteoperatörer som erbjuder mobiltjänster till hushållen i Finland. De största teleföretagen som erbjuder mobiltjänster är DNA, Elisa och TeliaSonera som äger egna mobilnät samt Elisas och TeliaSoneras egna tjänsteoperatörer Saunalahti och Tele Finland. Dessa företags andel av mobilabonnemangen är sammanlagt ungefär 98 procent. Alla tio teleföretag eller tjänsteoperatörer erbjuder taltelefoni-, meddelande- och dataöverföringstjänster. Sju av företagen erbjuder också mobila bredbandstjänster. Nya aktörer har etablerat sig på marknaden som förutom fast bredband också erbjuder sina kunder mobila bredbandstjänster utan mobiltelefonitjänster.

Det finns sammanlagt över 70 teleföretag eller tjänsteoperatörer i Finland som erbjuder hushållen tjänster i det fasta telefont nätet eller i bredbandsnätet. De flesta av dem erbjuder taltelefoni- och bredbandstjänster. Riksomfattande tjänster i det fasta nätet erbjuds av de största teleföretagen i Finland DNA, Elisa och Telia Sonera samt av teleföretagen inom Finnet-gruppen, som i första hand erbjuder tjänster inom deras egna verksamhetsområden. Även TDC erbjuder fasta bredbandstjänster via sina egna partners i de största städerna. Förutom via mobilnätet erbjuds trådlösa bredbandstjänster också via Digitas @450-nät, de regionala Wimax-näten och WLAN-näten. Bredbandsförbindelser som förverkligats med @450-nättekniken och med Wimax- och WLAN-teknikerna klassificeras som tjänster i det fasta bredbandsnätet eftersom de förbindelser som erbjuds med dessa tekniker ur användarens synvinkel fortfarande är bundna vid en plats, trots att förbindelserna förverkligas med teknik för det trådlösa nätet. I bilaga 1 presenteras de teleföretag som erbjuder mobiltjänster och/eller tjänster i det fasta nätet som ingick i utredningen.

4. UTVECKLINGEN AV PRISNIVÅN PÅ TALTELEFONITJÄNSTER

Prisnivåindexet för taltelefonitjänster år 2008 var 102,1, dvs. prisnivån på taltelefonitjänster ökade med cirka två procent jämfört med år 2007. Den reella prisnivån på taltelefonitjänster sjönk med cirka två procent i förhållande till den allmänna konsumentprisökningen. Med andra ord var ökningen av prisnivån på taltelefonitjänster långsammare än den allmänna konsumentprisökningen. Prisindexet för taltelefonitjänster inkluderar till hushåll utbudna taltelefoni- och meddelandetjänster i mobilnätet samt taltelefonitjänster i det fasta nätet. Prisindexet för taltelefonitjänster har beräknats på utgångsvärdena för taltelefoni- och meddelandetjänster i mobilnätet samt taltelefonitjänster i det fasta nätet. Medelpriset utgörs av minutpriserna på taltelefonitjänster i mobilnätet och det fasta nätet samt av meddelandepriserna för SMS- och MMS-tjänster.

Ökningen av prisnivån på taltelefonitjänster grundar sig på en tydlig ökning av prisnivån på taltelefonitjänster i det fasta nätet, även om dess tyngd i indexet var betydligt mindre jämfört med taltelefoni- och meddelandetjänster i mobilnätet. Ökningen av prisnivån på taltelefonitjänster i det fasta nätet med cirka 25 procent var dock så betydande att den hävde den cirka tre procent stora nedgången av prisnivån på taltelefoni- och meddelandetjänster i mobilnätet.



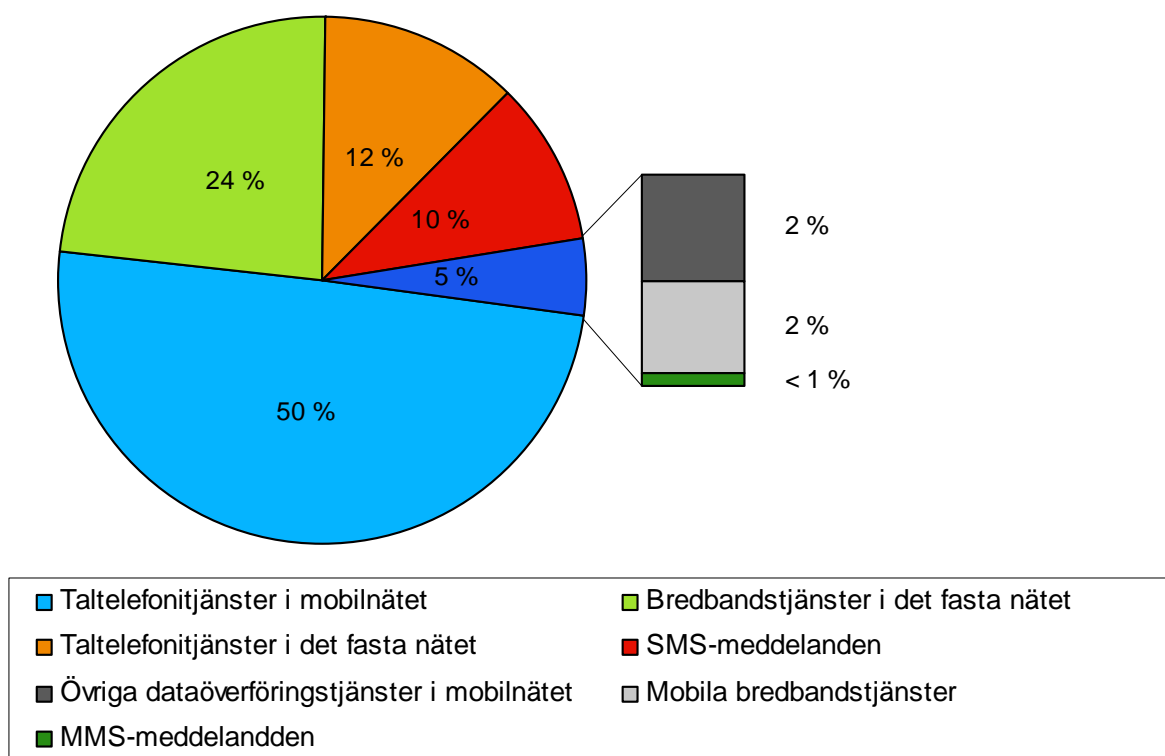
Figur 7: Utvecklingen av prisnivån på taltelefonitjänster år 2008 jämfört med år 2007.

Vid utgången av år 2008 uppgick antalet mobiltelefoabonnemang i Finland till 6,8 miljoner och antalet anslutningar i det fasta telefont nätet till under 1,7 miljoner. Drygt 5,2 miljoner mobilabonnemang och 0,9 miljoner anslutningar i det fasta telefont nätet utnyttjades av

hushållen. Vid motsvarande tidpunkt år 2007 uppgick det totala antalet mobilabonnemang till omkring 6,1 miljoner och anslutningar i det fasta nätet till drygt 1,7 miljoner.

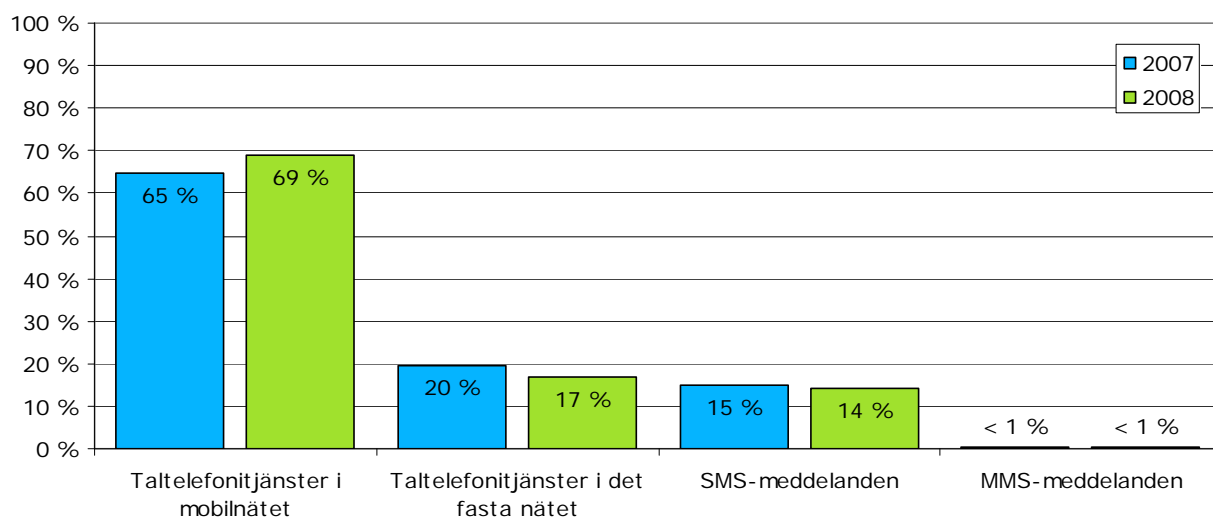
Antalet samtalsminuter som ringts från mobilnätet ökade år 2008 med cirka sju procent jämfört med år 2007 och uppgick till drygt 14 miljarder minuter. På motsvarande vis minskade samtalsminuterna i det fasta nätet med hela en fjärdedel och uppgick till omkring fyra miljarder minuter. År 2008 ringde hushållen nästan tre fjärdedelar av alla samtalsminuter i mobilnätet. I det fasta telefonnätet ringde hushållen ungefär tre femtedelar av alla samtalsminuter.

Taltelefoni- och meddelandetjänsterna i mobilnätet har en betydande vikt i totalindexet eftersom deras andel av omsättningen för alla tjänster uppgick till cirka 60 procent år 2008. Det skedde inga nämnvärda förändringar i andelen jämfört med år 2007. Taltefonitjänsterna i det fasta nätet stod för cirka 12 procent av omsättningen för alla tjänster, en minskning med ungefär tre procent jämfört med år 2007.



Figur 8: Fördelningen av teleföretagens omsättning beträffande tjänster som erbjuds hushållen år 2008.

Då taltefonitjänsterna betraktas som en helhet stod taltelefoni- och meddelandetjänsterna i mobilnätet för cirka 83 procent av omsättningen för taltefonitjänster och taltefonitjänsterna i det fasta nätet för ungefär 17 procent.



Figur 9: Fördelningen av teleföretagens omsättning beträffande taltelefoni- och meddelandetjänster som erbjuds hushållen.


4.1 Taltelefoni- och meddelandetjänster i mobilnätet

Prisindexet för taltelefoni- och meddelandetjänster i mobilnätet år 2008 var 97,5, dvs. prisnivån på taltelefoni- och meddelandetjänster sjönk med cirka tre procent jämfört med år 2007. I förhållande till den allmänna konsumentprisökningen sjönk den reella prisnivån på dessa tjänster med cirka sex procent. Meddelandetjänsterna består av textmeddelande- (SMS) och multimedie-meddelandetjänster (MMS). År 2008 användes i genomsnitt knappt 16 euro i månaden för taltelefoni- och meddelandetjänster i mobilnätet.

Taltelefonitjänsterna i mobilnätet utgjorde något under 50 procent av den sammanlagda omsättningen för alla teletjänster år 2008. På motsvarande sätt var SMS- och MMS-tjänsternas sammanlagda andel av omsättningen drygt tio procent. Det är värt att notera att meddelandetjänsterna i mobilnätet stod för en nästan lika stor andel av totalomsättningen år 2008 som taltelefonitjänsterna i det fasta nätet. Av den sammanlagda omsättningen för taltelefoni- och meddelandetjänster i mobilnätet utgjorde taltelefonitjänsternas andel cirka 83 procent. Meddelandetjänsternas andel av omsättningen för taltelefoni- och meddelandetjänster i mobilnätet uppgick till cirka 17 procent.

4.2 Taltelefonitjänster i det fasta nätet

Prisnivåindexet för taltelefonitjänster i det fasta nätet var 125,8 år 2008, dvs. prisnivån på taltelefonitjänster i det fasta nätet hade ökat över 25 procent jämfört med år 2007. Den reella prisnivån på taltelefonitjänster i det fasta nätet ökade med ungefär 20 procent då den



allmänna prisnivåökningen tas i beaktande. En bidragande orsak till uppgången av prisnivån är den snabbt minskade användningen av taltelefonitjänster i det fasta nätet. Hushållskundernas telefonanslutningar i det fasta nätet minskade år 2008 med cirka tio procent jämfört med år 2007 medan samtalsminuterna minskade i motsvarande omfattning med ungefär 30 procent. Samtalspriset per minut ökar eftersom anslutningens månadsavgift fördelas på ett mindre antal minuter än tidigare. Vad gäller taltelefonitjänster i det fasta nätet var månadsavgiftens andel relativt hög jämfört till exempel med månadsavgiften för mobilsamtal.

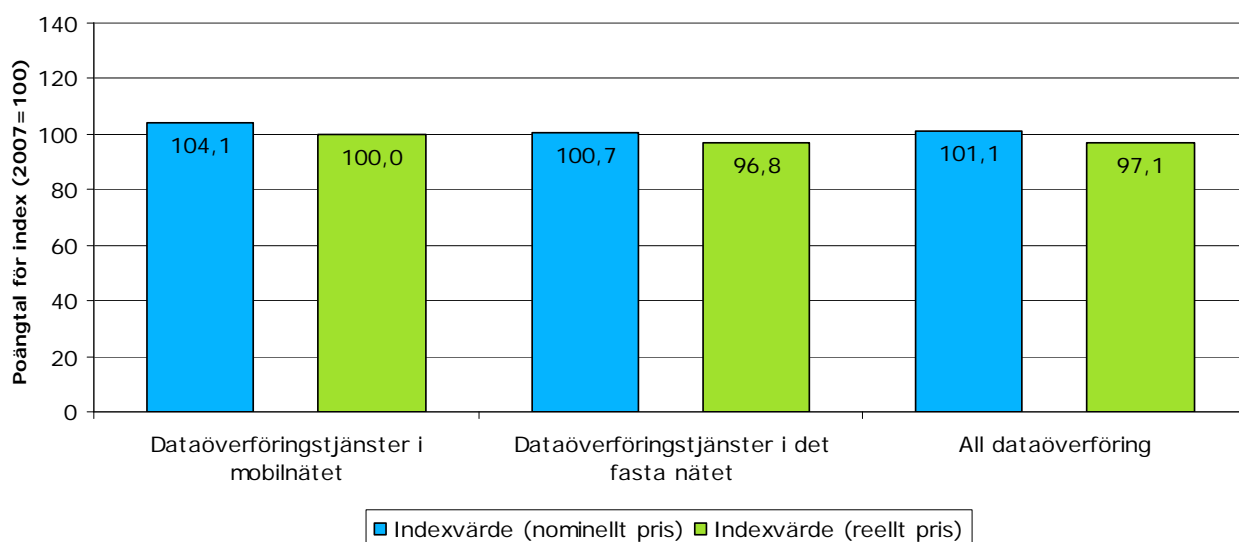
Det skedde inga nämnvärda förändringar i den summa som hushållskunder använde per anslutning jämfört med år 2007 även om prisnivån per minut har stigit. År 2008 användes i genomsnitt ungefär 17 euro i månaden per varje anslutning i det fasta nätet³. Det förekom stora skillnader mellan olika regioner och olika teleföretag i avkastningen per anslutning och minskningen av antalet minuter.

Taltelefonitjänsterna i det fasta nätet omfattar alla avgifter för taltelefonitjänster i det fasta nätet, till exempel öppnings- och månadsavgifter, samtal och servicesamtal. Andelen taltelefonitjänster i det fasta nätet av totalomsättningen för teletjänster minskade från nästan 15 procent år 2007 till omkring 12 procent år 2008.

³ Avvikande från de övriga uträkningarna i utredningen representerar denna månadssumma endast cirka 80 procent av anslutningarna i det fasta nätet.

5. PRISUTVECKLINGEN PÅ DATAÖVERFÖRINGSTJÄNSTER

Den nominella prisnivån på dataöverföringstjänster ökade år 2008 cirka en procent jämfört med prisnivån år 2007. Sålunda blev prisindexet för dataöverföringstjänster 101,1. I förhållande till prisnivån på övriga konsumtionsnyttigheter sjönk den reella prisnivån dock med ungefär tre procent, vilket innebär att ökningen av prisnivån på dataöverföringstjänster var mindre än den allmänna prisnivåökningen på konsumentnyttigheter.



Figur 10: Utvecklingen av prisnivån på dataöverföringstjänster år 2008 jämfört med år 2007.

Prisindexet för dataöverföringstjänster som beräknades i utredningen består av dataöverföringstjänster i mobilnätet och i det fasta nätet som erbjuds hushållskunder. Dataöverföringstjänsterna i mobilnätet är dessutom separat indelade i mobila bredbandstjänster och övriga dataöverföringstjänster i mobilnätet. Utgångsvärdena för prisindexen för dataöverföringstjänster, dvs. medelpriserna har beräknats genom att dividera teleföretagens intäkter från hushållskunder med antalet anslutningar som hushållskunderna förfogar över exklusive övriga dataöverföringstjänster i mobilnätet. Intäkterna från övriga dataöverföringstjänster i mobilnätet har dividerats med antalet användare av dataöverföringstjänster. Medelpriserna utgörs av priserna per anslutning för dataöverföringstjänsten i det fasta nätet och den mobila bredbandstjänsten samt priset per användare för dataöverföringstjänsten i mobilnätet. Värdena tillämpas vid beräkningen av prisindexen för dataöverföringstjänster.

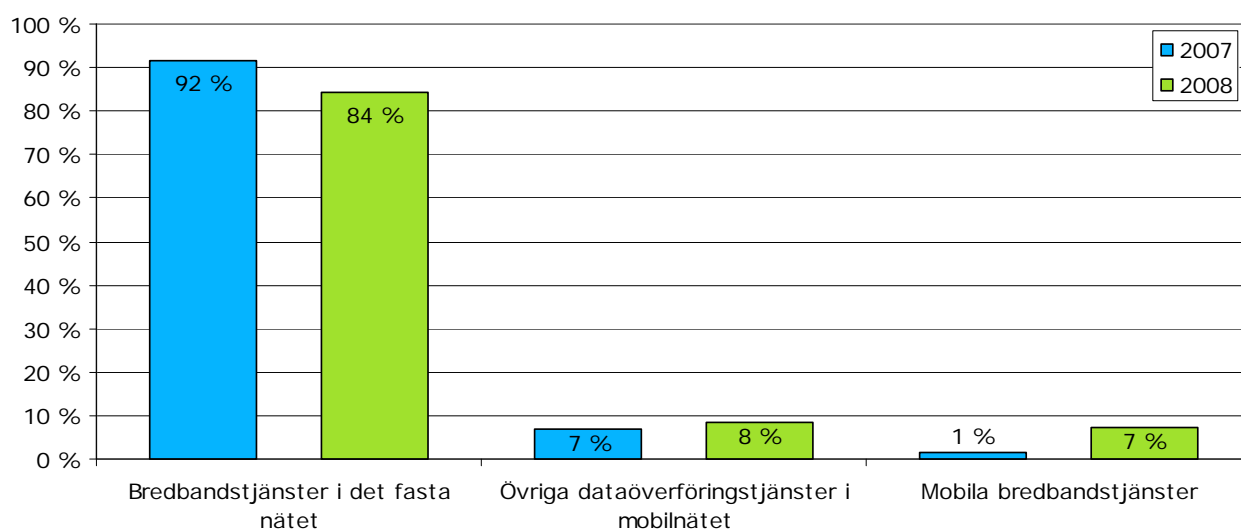
Bakgrundsmaterialet gällande mobila bredbandstjänster från år 2007 tillåter inte en tillräckligt exakt bedömning av prisutvecklingen. Således har man vid beräkningen av de

mobila bredbandstjänsternas andel utgått från att priset har förblivit det samma åren 2007 och 2008. Beaktandet av mobila bredbandstjänster i prisindexet för dataöverföringstjänster jämnar i viss grad ut den prisnivå som beräknats för dataöverföringstjänsterna. Den nominella och den reella prisnivån skulle stiga med ungefär en tiondedels procent, om de mobila bredbandstjänsterna lämnades utanför prisindexet för dataöverföringstjänster. Stycke 5.1 innehåller en närmare beskrivning av beaktandet av mobila bredbandstjänster i beräkningarna av de olika indexen.

Ökningen av prisnivån på dataöverföringstjänster i mobilnätet bidrog särskilt till ökningen av prisnivån på dataöverföringstjänster. Prisökningen kan till största delen förklaras med ökad konsumtion. Prisökningen på dataöverföringstjänster i det fasta nätet var däremot mycket måttlig.

Vid utgången av år 2008 uppgick det sammanlagda antalet bredbandsanslutningar i det fasta nätet och i mobilnätet till nästan 2,1 miljoner då antalet anslutningar året innan var ungefär 1,9 miljoner. Omkring 1,5 miljoner av dessa anslutningar utnyttjades av hushållen. Vidare utnyttjades övriga dataöverföringstjänster än mobila dataöverföringstjänster i mobilnätet i 1,7 miljoner mobilanslutningar.

Det fasta nätets andel av den totala omsättningen för dataöverföringstjänster var ungefär 84 procent medan dataöverföringstjänster i mobilnätet utgjorde 15 procent. Den relativa andelen för dataöverföringstjänsterna i det fasta nätet av den totala omsättningen för dataöverföringstjänster minskade till cirka åtta procent även om intäkterna från hushållen ökade för alla dataöverföringstjänster. Intäktsökningen särskilt för mobila bredbandstjänster var snabbare än intäktsökningen för övriga dataöverföringstjänster.




Figur 11: Fördelningen av teleföretagens omsättning beträffande tjänster som erbjuds hushållen.

5.1 Dataöverföringstjänster i mobilnätet

Den nominella prisnivån på dataöverföringstjänster i mobilnätet ökade år 2008 med cirka fyra procent medan prisindexet var 104,1. I reella priser beräknat förblev prisnivån på samma nivå som år 2007. Höjningen av prisnivån förklaras till största delen med ökad användning per användare av övriga dataöverföringstjänster.

Prisindexet på dataöverföringstjänster i mobilnätet består av två dataöverföringstjänster: mobila bredbandstjänster och övriga dataöverföringstjänster i mobilnätet. Mobila bredbandstjänster började erbjudas konsumenterna i större skala först under de sista månaderna 2007 och därför är det bakgrundsmaterial som samlats in från teleföretagen otillräckligt för en exakt beräkning av förändringar i prisnivån på dessa tjänster. De mobila bredbandstjänsternas betydelse mätt såväl i omsättning som användningsgrad ökade dock avsevärt under år 2008. Om de lämnas utanför de beräknade indexen skulle det inte ge en helt tillförlitlig bild av utvecklingen av prisnivån på dataöverföringstjänster. Vid beräkning av indexen har priserna standardiserats, dvs. man har utgått från att priserna har förblivit oförändrade under åren 2007 och 2008 varvid deras utveckling inte påverkar de beräknade indexen. Däremot är det möjligt att på ett tillförlitligt sätt bedöma prisnivån för år 2008 eftersom det har förekommit utbud av mobila bredbandstjänster under hela året. Sålunda är det möjligt att ha prisnivån för år 2008 som utgångsvärde vid bedömning av förändringar i prisindexet. År 2008 användes i genomsnitt ungefär 14 euro i månaden på mobila bredbandstjänster per anslutning.

Övriga dataöverföringstjänster i mobilnätet har prissatts på många olika sätt, till exempel per megabyte, minut eller dag. Övriga dataöverföringstjänster prissatts också som tjänstepaket med en månadsavgift som omfattar ett visst antal megabyte, minuter eller dagar. Om månadsgränsen överskrids betalar kunden för dataöverföringstjänsten enligt ett på förhand meddelat enhetspris. På grund av variationerna i prissättningen är det inte möjligt att fastställa en klar måttenhet med vilken priserna på tjänsterna kunde jämföras. Sålunda har man i utredningen som måttenhet valt en hushållskund som utnyttjar tjänsten varvid det är möjligt att beräkna den summa per användare som används i genomsnitt på övriga dataöverföringstjänster. Det till användarmängden relaterade priset är dock känsligt för förändringar i enskilda konsumenters konsumtionsbeteende. Detta betyder att baspriserna på produkter som ingår i dataöverföringstjänsterna i mobilnätet inte nödvändigtvis har förändrats, men att den anslutningsrelaterade användningen av tjänster som faktureras vid sidan av baspriserna har ökat, vilket bidrar till att höja prisnivån på



dataöverföringstjänsterna. Inverkan av övriga dataöverföringstjänster i mobilnätet på totalindexet är högst cirka två tiondels procent. De som använde övriga dataöverföringstjänster i mobilnätet lade ut i genomsnitt två och en halv euro i månaden på ifrågavarande tjänster.

Till mobila bredbandstjänster räknas de anslutningar för vilka betalas en fast månadsavgift, vilkas dataöverföringsmängd i månaden är obegränsad och vilkas teoretiska hastighet är minst 144 kbit/s. Vid utgången av år 2008 fanns det ungefär 480 000 mobila bredbandsanslutningar i Finland jämfört med cirka 105 000 anslutningar året innan. Det var inte möjligt att separat beräkna utvecklingen av prisnivån på mobila bredbandstjänster tillräckligt tillförlitligt för utredningens ändamål. De mobila bredbandstjänsterna har dock beaktats i indexet som beräknats för dataöverföringstjänster så att priset på mobila bredbandstjänster är standardiserat och deras indexvärde är 100. I övriga dataöverföringstjänster i mobilnätet inkluderas alltså alla övriga tjänster i anslutning till dataöverföring, bland annat tjänster med fast pris vilkas dataöverföringsmängd är begränsad.

5.2 Dataöverföringstjänster i det fasta nätet

De nominella priserna på dataöverföringstjänster i det fasta nätet ökade med cirka en procent år 2008. Prisindexet för dataöverföringstjänster i det fasta nätet var 100,7. Räknat i reella priser sjönk priserna dock med ungefär tre procent. Priserna på dataöverföringstjänster i det fasta nätet uppvisade alltså en måttligare ökning av de övriga konsumentpriserna. Prisindexet uttrycker dock inte direkt hur priserna på bredbandsanslutningar med olika hastighet utvecklades. Det är till exempel möjligt att man kunnat köpa en anslutning med en överföringshastighet på 2 Mbit/s år 2008 till samma pris som en anslutning med en överföringshastighet på 1 Mbit/s år 2007. Ett bra exempel på förändringen i anslutningshastigheterna är bland annat det faktum att endast omkring 30 procent av anslutningarna hade en hastighet på 2 Mbit/s eller snabbare år 2007 medan motsvarande siffra år 2008 är 60 procent. I stycke 5.3 behandlas priserna på bredbandsanslutningar med olika hastigheter mer ingående.

År 2008 användes i genomsnitt något under 26 euro i månaden per bredbandsanslutning i det fasta nätet. Summan ligger mycket nära medeltalet för 1 Mbit/s-förbindelser som beräknats på basis av priserna i prislistorna. Vid en jämförelse av dessa priser finns det dock skäl att observera att det material som använts vid beräkning av indexet är det geografiskt mer täckande materialet som har beräknats utifrån priserna i prislistorna och i

det har man beaktat bland annat anslutningarnas öppningsavgifter samt eventuella tidsbundna rabatter.

Vid utgången av år 2008 var antalet bredbandsanslutningar i det fasta nätet i Finland ungefär 1,6 miljoner. I siffran ingår även trådlösa lösningar som genomförts på ett fast ställe. Det har inte skett några nämnvärda förändringar i antalet anslutningar jämfört med situationen vid utgången av år 2007.

Dataöverföringstjänster i det fasta nätet omfattar endast bredbandstjänster till hushållen. De månads-, installations- och kopplingsavgifter som hushållen betalar för bredbandsanslutningar samt övriga avgifter i samband med underhåll av anslutningar har tagits i beaktande vid beräkandet av indexen. I indexet har inte beaktats till exempel informationssäkerhetstjänster, såsom antivirus-tjänster, om de inte automatiskt har ingått i anslutningens månadsavgift.

5.3 Uppföljning av priserna enligt prislista för bredbandstjänster

Kommunikationsverket följer med prisnivån på bredbandstjänster också genom att vid vissa tidpunkter samla in prislisteuppgifter om hastighetsklasserna som är tillgängliga i de olika landskapen. Eftersom de tillgängliga hastighetsklasserna varierar mellan olika områden, operatörer och tekniker, är priserna indelade enligt den förutsatta minimihastigheten. Minimihastigheterna har fastställts så att hastighetskravet för respektive klass är dubbelt högre jämfört med föregående klass. Med andra ord framgår det av tabellen hur mycket en konsument ska betala i genomsnitt för sin bredbandsförbindelse då han behöver en viss överföringshastighet, och hur mycket priset förändras om konsumenten behöver t.ex. en dubbelt snabbare förbindelse. Hastighetsklasserna är:

- 1) minst 256 Kbit/s
- 2) minst 512 Kbit/s
- 3) minst 1 Mbit/s
- 4) minst 2 Mbit/s
- 5) minst 4 Mbit/s
- 6) minst 8 Mbit/s
- 7) minst 16 Mbit/s

Prisutvecklingen följs hos DNA, Elisa, TeliaSonera och de största lokala teleföretagen. Av operatörerna har valts regionalt den förmånligaste bredbandsanslutningen som uppfyller minimikravet för varje hastighetsklass. Hastigheten som erbjuds kan också överstiga det uppställda kravet. Priser för de två första hastighetsklasserna i bredbandsförbindelserna i det fasta nätet och för de två sista hastighetsklasserna i mobila bredbandsförbindelser har inte samlats in eftersom utbudet av dessa tjänster inte är heltäckande.


Medelpriset i varje område har beräknats så att den s.k. traditionella operatörens pris i ett visst område har viktats med den dubbla vikten jämfört med två andra teleföretag som valts från området. Denna uppskattade marknadsandel (50-25-25) grundar sig inte på de faktiska anslutningsmängderna i de enskilda områdena, men den ger en mer exakt bild av det verkliga läget på nationell nivå än ett oviktat medeltal.

Bredbandsförbindelse i det fasta nätet							
Stad	256K	512K	1M	2M	4M	8M	16M
Helsingfors	te insamlat		22,90 €	26,90 €	29,65 €	33,65 €	40,90 €
Borgå			28,90 €	40,90 €	47,98 €	47,98 €	49,98 €
Åbo			25,43 €	33,95 €	38,93 €	38,93 €	49,23 €
Björneborg			28,90 €	35,40 €	38,65 €	38,65 €	48,65 €
Tavastehus			21,30 €	32,90 €	39,90 €	39,90 €	49,68 €
Tammerfors			22,15 €	34,40 €	32,90 €	32,90 €	40,40 €
Lahtis			25,55 €	33,15 €	38,15 €	38,15 €	47,70 €
Kotka			25,90 €	36,65 €	37,18 €	39,68 €	48,65 €
Villmanstrand			29,93 €	39,90 €	46,98 €	46,98 €	49,98 €
S:t Michel			24,78 €	30,53 €	37,68 €	38,68 €	47,48 €
Kuopio			32,70 €	38,40 €	48,48 €	48,48 €	49,98 €
Joensuu			26,65 €	28,15 €	29,65 €	34,90 €	39,93 €
Jyväskylä			22,15 €	26,90 €	26,90 €	32,90 €	39,15 €
Seinäjoki			33,90 €	39,90 €	44,00 €	45,00 €	49,98 €
Vasa			26,15 €	36,68 €	37,43 €	37,43 €	46,15 €
Karleby			32,90 €	40,90 €	45,93 €	45,93 €	51,43 €
Uleåborg			32,20 €	38,95 €	43,98 €	43,98 €	49,48 €
Kajana			31,95 €	36,45 €	41,98 €	43,98 €	45,48 €
Rovaniemi			30,20 €	42,98 €	45,48 €	45,48 €	52,18 €
Mariehamn			36,53 €	38,28 €	38,28 €	38,28 €	47,05 €
Viktat medeltal			25,94 €	33,03 €	36,41 €	38,12 €	45,14 €

Mobil bredbandsförbindelse							
Region	256K	512K	1M	2M	4M	8M	16M
Finland	11,53 €	14,87 €	19,83 €	31,50 €	35,00 €	Ei kerätty	

Figur 1: Priser i prislistor på bredbandsanslutningar enligt landskap och hastighetsklass i april 2009.

Listpriserna på bredbandsförbindelser i det fasta nätet visar att de största prisskillnaderna mellan landskapscentrumen förekom i anslutning till de långsammaste förbindelserna. Medelpriset för en fast bredbandsförbindelse på minst en megabit som mätts i landskapscentrumen och viktats med befolkningmängden var cirka 26 euro. Om den nödvändiga överföringshastigheten var 2 Mbit/s uppgick månadspriset i genomsnitt till 33



euro. Genomsnittspriset ökade inte nämnvärt i de två följande klasserna, men i hastighetsklassen 16 Mbit/s ökade medelpriset till över 45 euro i månaden.

På motsvarande sätt fick man en mobil bredbandsförbindelse på en megabit för något under 20 euro i månaden. Då man endast betraktar maximiöverföringshastigheten var de mobila bredbandsanslutningarna i hastighetsklasserna en, två och fyra megabit förmånligare än motsvarande fasta bredbandsförbindelser.

6. UTVECKLINGEN AV PRISNIVÅN PÅ TELETJÄNSTER

Hushållen använde sammanlagt litet över en och halv miljard euro år 2008, dvs. cirka fem procent mer än år 2007 på de teletjänster som omfattades av utredningen. Utredningen omfattar inte de minsta teleföretagen varvid mindre än fem procent av hushållskunderna stannar utanför utredningen.

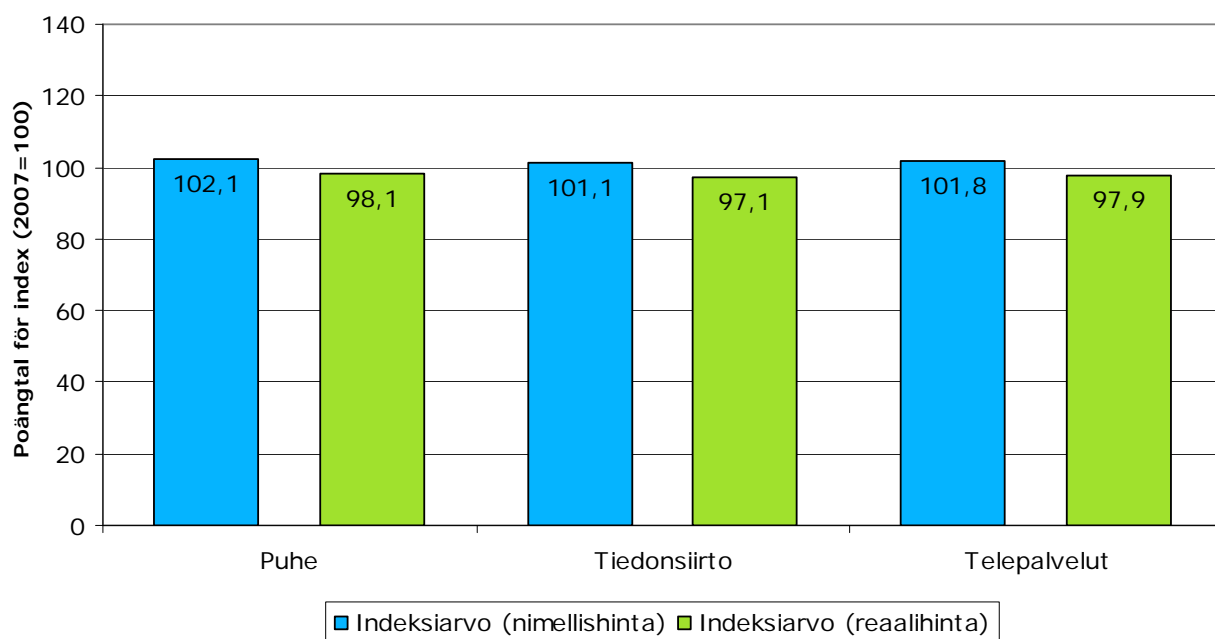
Tjänst	Andel (%)	
	2007	2008
Taltelefonitjänster i mobilnätet	48	50
Bredbandstjänster i det fasta nätet	23	24
Taltelefonitjänster i det fasta nätet	15	12
SMS-meddelanden	11	10
Övriga dataöverföringstjänster i mobilnätet	2	2
Mobila bredbandstjänster	< 1	2
MMS-meddelanden	< 1	< 1

Tabell 2: De teletjänsters andel av omsättningen som omfattades av utredningen.

Av den summa som hushållen använde på teletjänster förbrukades ungefär hälften på mobilsamtal. Den största förändringen i fördelningen av konsumtionen skedde i dataöverföringstjänster i mobilnätet och taltelefonitjänster i det fasta nätet. Andelen dataöverföringstjänster i mobilnätet mer än fördubblades från cirka två procent till drygt fyra procent. Man kan utgå ifrån att utvecklingen fortsätter under de kommande åren när dataöverföringsmängderna växer kraftigt. Däremot minskade andelen taltelefonitjänster i det fasta nätet från knappt femton procent till tolv procent. Detta beror på att mängden samtalsminuter i det fasta nätet hela tiden minskar.

6.1 Utvecklingen av prisnivån på teletjänster 2007–2008

Prisnivån på teletjänster ökade med cirka två procent år 2008, dvs. prisindexet för teletjänster jämfört med prisnivån år 2007 var 101,8. Då den allmänna ökningen av prisnivån beaktas, sjönk dock prisnivån på teletjänster med ungefär två procent jämfört med år 2007.



Figur 12: Huvudkomponenterna i prisindexen för teletjänster år 2008

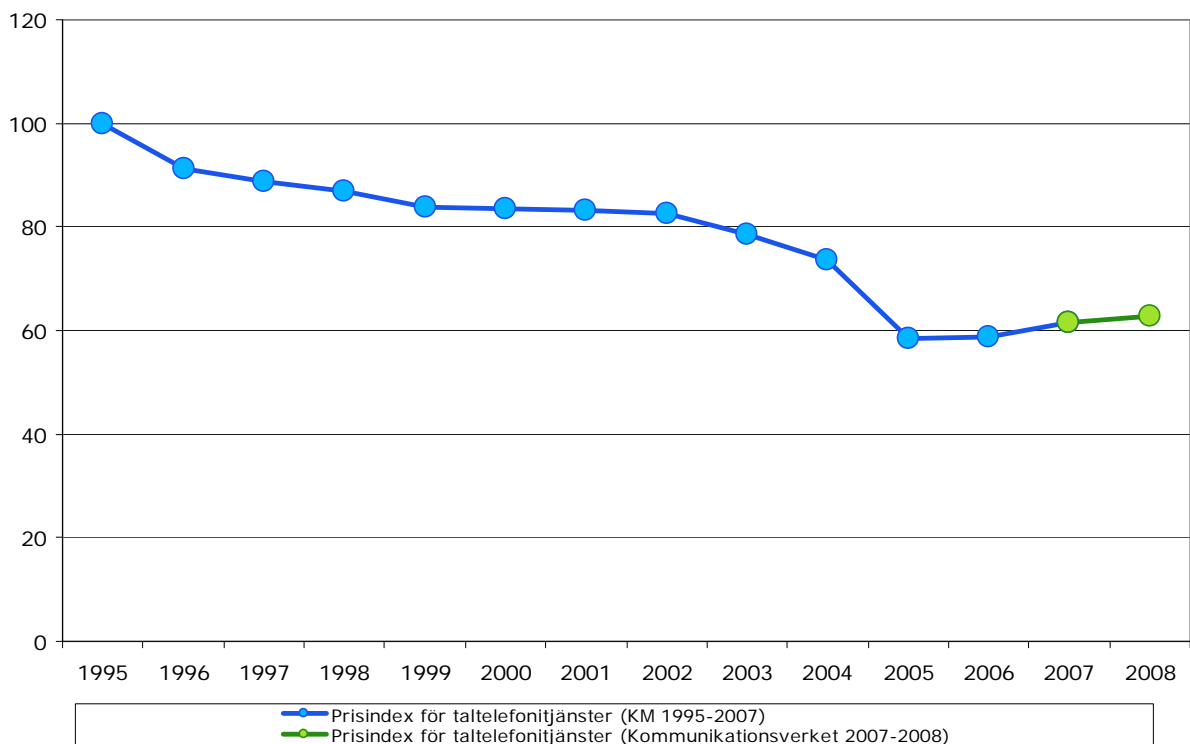
Av huvudkomponenterna i totalindexet ligger prisindexen för taltelefoni- och dataöverföringstjänster mycket nära totalindexet. Av de enskilda tjänsterna var indexet för det nominella priset på taltelefoni- och meddelandetjänster i mobilnätet det enda som sjönk jämfört med år 2007. Prisindexet för taltelefonitjänster i det fasta nätet ökade mest jämfört med år 2007.

Prisindex (2007=100)		Poängtal 2008
Teletjänster		101,8
Taltelefonitjänster		102,1
	Taltelefonitjänster i det fasta nätet	125,8
	Taltelefonitjänster och meddelandetjänster i mobilnätet	97,5
Dataöverföringstjänster		101,1
	Dataöverföringstjänster i det fasta nätet	100,7
	Dataöverföringstjänster i mobilnätet	104,1

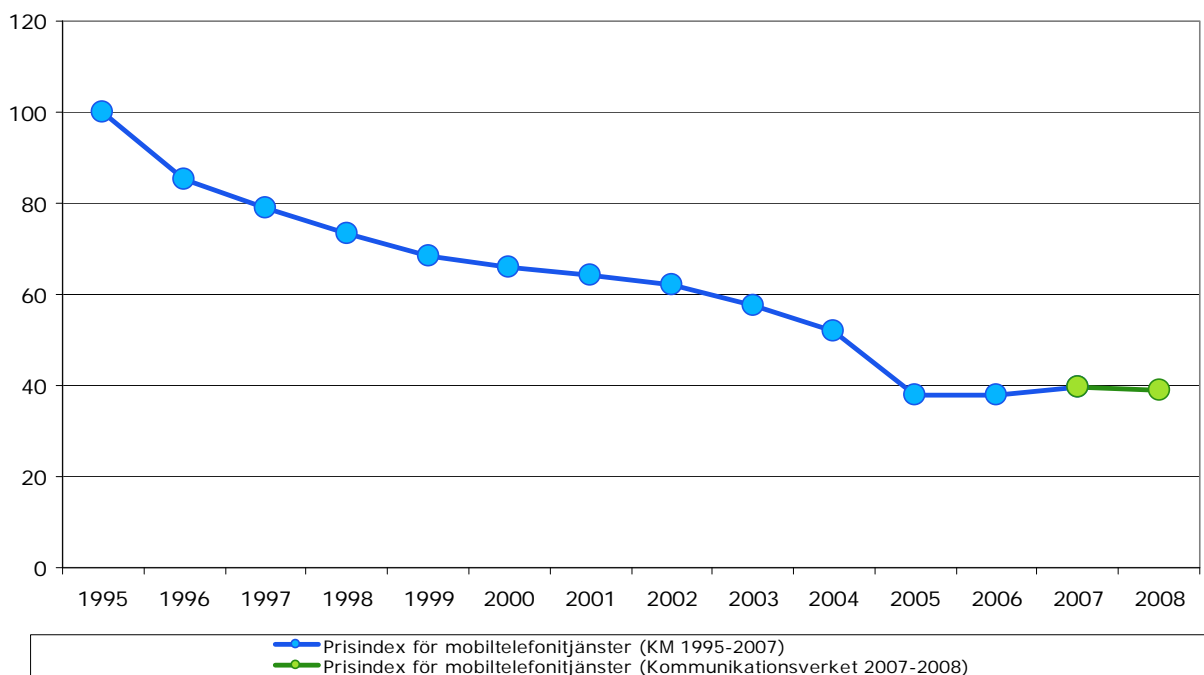
Tabell 3: Prisindexen enligt tjänsteslag jämfört med prisnivån år 2007 (2007=100).

6.2 Jämförelse av resultaten med tidigare år

Av prisindexen för teletjänster kan utvecklingen av prisnivån på taltelefonitjänster jämföras med det av kommunikationsministeriet tidigare utgivna indexet för taltelefonitjänster. Likaså kan taltelefoni- och meddelandetjänsterna i mobilnätet jämföras med det index som kommunikationsministeriet gett ut tidigare.



Figur 13: Prisindexet för taltelefonitjänster jämfört med KM:s tidigare publikation.



Figur 14: Prisindexet för mobiltelefonitjänster jämfört med KM:s tidigare publikation.

Det kan konstateras att de index som beskriver taltelefonitjänster år 2008 i hög grad följer trenden under de senaste två-tre åren och att det inte har skett någon dramatisk förändring jämfört med de nominella prisindex för taltelefoni- och mobiltelefonitjänster som kommunikationsministeriet tidigare gett ut.

BILAGA 1:

Teleföretagen som omfattas av utredningen indelade enligt tjänster		
Tjänster i mobilnätet	Tjänster i det fasta nätet	
	Bredbandstjänster	Telefontjänster
DNA Ab	Aina Group	Aina Group
Elisa Abp	DNA Ab	DNA Ab
TeliaSonera Finland Oyj	Elisa Abp	Elisa Abp
	Forssan Seudun Puhelin Oy	Forssan Seudun Puhelin Oy
	Jakobstadsnejdens Telefon Ab	Jakobstadsnejdens Telefon Ab
	Kainuun Puhelinosuuskunta	Kainuun Puhelinosuuskunta
	Gamlakarleby Telefon Ab	Gamlakarleby Telefon Ab
	Kymen Puhelin Oy	Kymen Puhelin Oy
	Mikkelin Puhelin Oy	Mikkelin Puhelin Oy
	Pohjanmaan Puhelin Oy	Pohjanmaan Puhelin Oy
	Pohjois-Hämeen Puhelin Oy	Pohjois-Hämeen Puhelin Oy
	Salon Seudun Puhelin Oy	Salon Seudun Puhelin Oy
	Savonlinnan Puhelin Oy	Savonlinnan Puhelin Oy
	Welho (SW Television Oy)	Telekarelia Oy
	Tampereen Puhelin Oy	TeliaSonera Finland Oyj
	Telekarelia Oy	Vasa Läns Telefon Ab
	TeliaSonera Finland Oyj	Etelä-Satakunnan Puhelin Oy
	Vasa Läns Telefon Ab	Ikaalisten-Parkanon Puhelin Oy
		Lovisa Telefon Ab
		Mariehamns Telefon Ab
	Vakka-Suomen Puhelin Oy	
	Ålands Telefonandelslag Ab	

Tabell: Teleföretagen som omfattas av utredningen indelade enligt tjänster.



Kontaktinformation

PB 313

Östersjögatan 3 A

00181 Helsingfors

Telefon 09 69 661

Fax 09 6966 410

www.ficora.fi